

o výkladu čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení a bodu 44 výše citovaného rozsudku Nanjing Metalink podle navrhovatelky hrála rozhodující roli ve správním řízení, a kdyby se Komise byla řídila procesními požadavky čl. 20 odst. 5 základního nařízení, navrhovatelka by byla mohla uplatnit svůj vlastní výklad čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 452/2007 ze dne 23. dubna 2007 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého z dovozů žehlicích prken pocházejících z Čínské lidové republiky a Ukrajiny (Úř. věst. L 109, s. 12).
- (²) Nařízení rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, 1996, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 14. dubna 2008 – N. N. Renta, S.A. v. Generalidad de Cataluña

(Věc C-151/08)

(2008/C 158/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: N. N. Renta, S.A.

Žalovaná: Generalidad de Cataluña

Předběžná otázka

Je slučitelné s článkem 33 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 zachovávat progresivní nebo poměrné daně z listinných právních aktů, pokud tato daň dopadá na formální zachycení koupě uskutečněné podnikatelem, jehož činnost spočívá v nákupu nemovitostí za účelem jejich pozdější přeměny nebo nájmu, přičemž je dána shoda ohledně zdanitelného plnění, základu daně a osoby povinné k dani s daní z přidané hodnoty, která je vyžadována zároveň ze stejné operace koupě?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 16. dubna 2008 – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-155/08)

(2008/C 158/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Mají být články 49 ES a 56 ES vykládány v tom smyslu, že členskému státu nebrání v tom, aby v případech, ve kterých jsou jeho finanční správě zamlčeny (příjmy ze) zahraničních úspor, použil právní předpis, který za účelem kompenzace chybějících účinných možností kontroly v souvislosti se zahraničními aktivy stanoví pro dodatečné vymáhání lhůtu dvanácti let, zatímco pro (příjmy z) úspor, které se nacházejí v tuzemsku, kde v každém případě existují možnosti účinné kontroly, platí pro dodatečné vymáhání lhůta pěti let?
- 2) Je pro odpověď na první otázku relevantní skutečnost, zda se úspory nacházejí v členském státě, ve kterém existuje bankovní tajemství?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání pak články 49 ES a 56 ES také okolnosti, že peněžitá pokuta za zamlčení příjmu nebo majetku, za který jsou dodatečně vymáhány daně, je stanovena v závislosti na dodatečně vymáhané částce za toto delší časové období?